

Beretning fra en betalingsjagt i Nørlund Plantage 15. nov. 2016

Af Ole Jensen, Højmark

Først i juni hvert år sætter Naturstyrelsen et antal dagjagter til salg. I 2016 var det d. 8. juni kl. 12:00 salget startede. Jeg havde planer om at købe en plads på en tryk-jagt i Hoverdal, som jeg tidligere har gjort.

Velvidende at der er rift om pladserne, havde jeg planlagt at sidde klar ved computeren lidt før kl. 12 og så logge ind på slaget 12. Men lige den dag glippede mit "indre vækkeur", og jeg var først klar kl. 12:10. Og det viste sig at være for sent, alle pladser på den ønskede jagt var allerede solgt.

Nu var gode råd dyre, jeg ville jo gerne på kronvildtjagt.....

Så opdagede jeg, at Naturstyrelsen Midtjylland i år havde dagjagter på programmet, det er ikke sket tidligere. 2 bevægelsesjagter i Nørlund plantage, hver med 60 jægere, og her var der stadig ledige pladser. Det måtte jeg da prøve.....

D. 15. november 2016 oprandt dagen så, hvor jeg skulle på kronvildtjagt. En dag jeg havde glædet mig til længe, også med en vis spænding. Det er godt nok mange jægere, mon organisationen ville være i orden, og mon der ville være kronvildt hjemme i skoven? Alle forventninger blev indfriet, alt klappede perfekt. Måske lige på nær vejret, men det kan man jo dårligt klandre Naturstyrelsen for. Det var nu heller ikke så slemt, en temperatur omkring de 10 grader, 6 – 7 m vind og spredte byger. Indimellem ikke særlig spredte, men pyt, man bliver jo tør igen.

I "indbydelsen" stod vi skulle mødes ved Naturcenter Harrild Hede, så vi kunne være klar til parole kl. 8:00. Jeg tænkte, 60 jægere som skulle indskrives og have tjekket papirer, det kunne vist godt tage lidt tid, især da det var første gang de forsøgte med denne form.

Derfor kørte jeg hjemmefra, så jeg kunne være fremme ca. kl. 7

Jeg var ikke den første, men der var nu ikke dukket mange op. Indskrivningen gled helt uproblematisk, der var styr på tingene. Ved indskrivningen fik vi udleveret et kort over Nørlund Plantage med alle poster markéret, og bag på kunne vi se vores eget nr. og dermed også se, hvor vi senere ville blive sat af. Jægerne dukkede op i en lind strøm indtil knap kl. 8, og parolen blev fremført efter planen og på en rigtig god måde. Vi var ikke i tvivl om, hvad der skulle foregå og hvordan det skulle foregå. Skudbar vildt ifølge parolen: hinder, kalve, hjort med min. 5 sprosser på den ene stang (kun skud til én hjort pr. jæger), ræv og mårhund. Og det blev pointeret, trofæ af hjort skudt i strid med lovgivningen (mindre end min. 5 sprosser på den ene stang minus spidshjort) ikke ville blive udleveret, plus skytten ville blive bedt om selv at kontakte politiet.

Herefter gik vi til bilerne, vi var 6 hold á 10 jægere som blev fragtet rund i terrænet, også den del fungerede perfekt. Vi var informeret om, at drevet (20 mand uden hund) startede kl. 9:00 og kl. 12:30 skulle vi aflade riflen. Jeg sad i tårnet ca. kl. 8:50, og var klar som aldrig før. På grund af blæsten, og måske også de store afstande hørte jeg aldrig jagten blive blæst på, men når alt andet fungerede, så var vi sikkert i gang kl. 9:00 som planlagt, selvom jeg ikke hørte hornet.

Kort efter kl. 9 hørte jeg de første dyr passere inde i plantagen, jeg var ikke i tvivl om der var bevægelse i kronvildtet. Jeg ventede kun på at der kom dyr ud, eller nogen af de andre jægere ville begynde at skyde. Og så skete der ellers absolut intet i en god halv times tid. Og tvivlen sneg sig frem, hvad sker der? Er driverne gået hjem, eller hvad? Jeg kunne jo stadig ikke rigtig høre noget for vinden i træerne, og regnen "larmede" også lidt, men hvorfor blev der slet ikke skudt?

Så endelig kl. 9:55 lød det første skud, og ikke særlig langt fra mig. Okay, nu er vi i gang, så er det med at være klar. Lidt spredte skud lød rundt omkring, nogle længere væk end andre.

Og så kl. 10:10 ser jeg bevægelse lidt inde i skoven til højre for mig. Og jo, det er kronvildt på vej ud på sporet. Klappen op på kikkerten, fast anlæg på tårnets kant, så er jeg klar. På 50 m afstand kommer en kalv ud, stå nu stille!!!! Og det gjorde den, lettere skud får man vist ikke. Jeg ville skyde den lidt højt for at få den til at gå ned i knaldet, hvis den efter skuddet ikke lå synligt forendt, måtte jeg ikke skyde 25 m til hver side af skudstedet. En

ganske fornuftig regel, så schweiss hundeføreren efterfølgende havde en fair chance for at skelne mellem de påskudte dyr. Så derfor valgte jeg det høje bladskud. Men hvad var nu det???? Kalven gik ikke ned i skuddet, den vendte om og løb ind i skoven igen, jeg kunne ikke nå at afgive et opfølgende skud. Jeg kiggede og lyttede, men kunne ikke hverken se eller høre kalven falde inde i træerne.....

Okay, så var det slut med at skyde lige deromkring, men værre var alle tankerne. Hvad var der sket, hvorfor faldt den ikke på pletten? Mange tanker fløj gennem mit hoved de næste minutter, men jeg kom ikke svaret nærmere lige der. Efter ca. ½ time kom én af driverne frem til sporet. Jeg vinkede ham hen til mig, og bad ham kigge på skudstedet. Og evt. fortælle, hvis han kunne se kalven ligge inde mellem træerne. Jeg måtte jo ikke selv forlade tårnet, inden jagten var slut, så det virkede som en god idé. Jeg ville gerne have mulighed for at skyde til den side igen, især da mine skud muligheder til venstre var meget begrænsede af 2 selvsåede grantræer. (Dem kunne de nu godt have fjernet, da de satte tårnet op). Driveren kiggede ude på sporet, men fandt ikke skudtegn, han kiggede ind i skoven, men kunne ikke se kalven nogen steder. Okay, så måtte det blive en sag for schweiss hundeføreren efter jagten. Hvert hold havde en schweiss hundefører tilknyttet, så det skulle være i de bedste hænder.

Så nu var mine skudmuligheder altså meget begrænsede, men det var jo selvforskyldt. Efter endnu en halv time kommer der en hjort ud på sporet, et godt stykke ude til højre. Den er så langt fra der, hvor jeg har skudt til kalven, at det vil være ok at afgive skud. Op med riflen, finder den i kikkerten og konstaterer, der er en seksender. Altså en fredet hjort, men derfor kan man jo godt lave sigtøvelser. Den står helt perfekt.

Kort efter kommer der en hind ud samme sted, og den stiller sig lidt bag hjorten. Jeg har riflen oppe, har fundet et godt fast anlæg på kanten af skydetårnet i forbindelse med sigtøvelserne på hjorten, så det blev et hurtig skud. Hinden gik ned i knaldet, det var en rar fornemmelse efter oplevelsen med kalven. Hinden blev dog ved med at virre med hovedet, længere end jeg brød mig om. Jeg huskede på skovfogedens ord fra parolen: Hvis dyret ikke hurtig falder til ro efter skuddet, så giv den et fangstskud på halsen. Hvis dyret er tapskudt, bliver det let noget rod og evt. også farligt, hvis skytten vil forsøge at affange dyret, når det rejser sig igen. Så jeg fandt igen det gode faste anlæg i tårnet, tog sigte på halsen af hinden og afgav et fangstskud. Så blev der ro, både på dyret og i min sjæl. Denne gang gik alt som det skulle.

Ca. en halv time før jagten var slut, fik jeg øje på et tomt patronhylster på gulvet i tårnet. Jeg troede egentlig de alle var røget ud over kanten, og først skulle samles op efter jagten, men der var meget stille, så jeg kunne ligeså godt få den samlet op, så jeg ikke glemte det. Jeg fik mig med lidt møje og besvær krummet sammen, så jeg kunne nå den. I det øjeblik jeg satte mig op igen, kiggede jeg lige ind i øjnene på en kalv som åbenbart var kommet lige forfra. Men min bevægelse advarede den, så det blev ikke til noget, den forsvandt samme vej, den var kommet.

I alt så jeg 16 stk. kronvildt i løbet af jagten.

Nu var jagten slut, og i løbet af ca. 15 – 20 minutter blev jeg samlet op. Sammen med holdlederen afmærkede vi stedet, hvor jeg havde skudt til kalven. Vi måtte ikke selv starte nogen form for eftersøgning, det skulle overlades til schweiss hundeføreren.

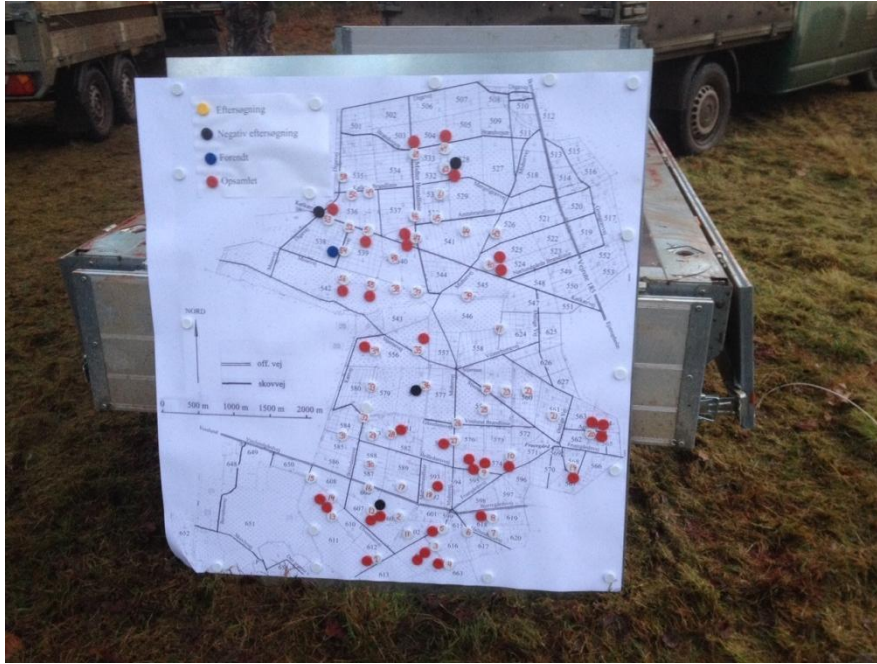
Vi blev kørt til frokost, et fint pølsebord + kaffe og kage, mens skovens folk samlede de nedlagte dyr sammen, og de påskudte – men ikke umiddelbart leverede dyr (9 stk.) blev eftersøgt.

Efter frokosten og kaffen var der lige en kort rundgang, hvor vi hver især fortalte hvor mange dyr vi havde set, hvor mange skud vi havde afgivet, og til hvad. Og om det var leveret eller ej.

Resultatet var 30 dyr leveret, 9 eftersøgninger og 49 skud.

Kl. 15:15 kørte vi til skovfoged boligen, hvor der skulle være parade. Den var dog endnu ikke klar, det tager noget tid at indsamle så mange krondyr og få dem brækket, vejjet og nummereret. Og så var der jo også de 9 eftersøgninger. Vi kunne løbende følge med i hvor langt de var, da der blev opstille en planche over området, hvor alle skytter var markéret og ligeså markéret om de påskudte dyr var opsamlet, forendt men endnu ikke

opsamlet, eftersøgning i gang eller eftersøgning afsluttet med negativ resultat. Det var en meget fin service, dejligt med dette overblik over "slagets gang". Desværre kunne jeg se på planchen, at eftersøgningen af "min" kalv var endt med negativt resultat.

Og 3 andre eftersøgninger var også endt med negativt resultat, men alle heldigvis uden tegn på anskydninger. En trøst, når det nu skulle være. Ca. kl. 16:15 var paraden klar. 35 stk. kronvildt, 22 hinder, 9 kalve og 4 hjorte. Heriblandt desværre en seksender og en ulige otteender. Helt i tråd med parolen fik de to skytter selv lov til at kontakte politiet, og få sagen ud af verden. Men alt i alt en fantastisk dag, selv om kalven vil fylde meget i mit hoved det næste stykke tid. Men den slags må man lære af, det kan være ok at skyde et dyr højt, men altså ikke så højt. Min konklusion var, at jeg havde skudt over dyret. Hvis man kan finde plads i budgettet til den slags luksus, kan jeg varmt anbefale at deltage i sådan et arrangement, det er meget vel tilrettelagt. Som jeg startede med at skrive har jeg tidligere deltaget i lignende arrangementer hos Naturstyrelsen Vestjylland, det fungerer lige så godt som denne jagt gjorde. Thumbs up herfra, jeg kommer igen, når pengene igen er til det. Måske allerede til næste år? Det er stærkt vanedannende.

